

Základní a mateřská škola

Od našeho posledního příspěvku do roztockého zpravodaje uběhly zhruba 3 měsíce, rekapitulace toho, co se v jejich průběhu událo v ZŠ, najdete v tomto článku.

Z řadou z Vás jsme se setkali na **Dni otevřených dveří** (26. 9.), který se, podle ohlasů návštěvníků, velmi líbil. Fotografie nejen z této, ale i z dalších akcí najdete na školních stránkách. Od října zahájily činnost všechny **kroužky**, 4. třída jela do Košťálova na **dopravní hřiště** a 4. října proběhlo **vánoční fotografování** zájemců z MŠ i ZŠ – tyto fotografie bývají oblíbeným dárkem.

9. třída v rámci předmětu volba povolání navštívila s paní učitelkou Mládkovou místní **kamenictví pana Vorla**, jeli také na **burzu středních škol** do Turnova a pro usnadnění výběru další vzdělávací instituce, na které budou studovat po ukončení docházky na naší škole, se setkali jak žáci 8. a 9. ročníku, tak i jejich rodiče se **zástupci škol** přímo u nás v Roztokách, kam tito ochotně přijeli.

Děti MŠ a 1. stupně si užily netradiční zážitky **sférického kina** a 16. 11. představení **kouzelníka**, 5. třída jela do Liberce podívat se do **galerie výtvarného umění**. Do Liberce se také podívali i žáci 8. ročníku při příležitosti **dni GIS** pořádaných tamější VŠ.

Aktivitou, která není tolik vidět, ale přitom je též velmi důležitou, neboť pouze učitelé, kteří se neustále vzdělávají, mohou být svým žákům dobrým příkladem, je tedy **studium učitelů**. Probíhá buď formou samostudia (často v době prázdninového volna žáků), či účasti na různých vzdělávacích kurzech apod. Těchto školení se na podzim zúčastnili např. pí uč. Mládková (setkání výchovných poradců), p. uč. Řehořek (setkání metodiků prevence), pí uč. Kyselová a pí uč. Grosmanová (akreditované kurzy NIDV), p. uč. Klápště i pí ředitelka (setkání ředitelů škol).

Naši žáci se účastnili i různých soutěžních klání – turnaj v **piškvorkách** proběhl v Semilech a naše barvy tam hájil 8. a 9. ročník. Okrskové kolo **florbalového turnaje** se konalo v Jilemnici, reprezentovali nás zde týmy starších i mladších žáků II. stupně. Zatím pouze školní kolo **olympiády z českého jazyka** proběhlo ve dvou dnech – 23. a 30. 11. Soutěž je určena žákům 8. a 9. ročníku a její první část je zaměřena na

mluvnickou oblast jazyka, druhá pak na stylistické dovednosti. Ukázku jedné práce najdete v závěru našeho příspěvku.

V rámci akcí pořádaných školou pro veřejnost proběhla 13. 11. přednáška s názvem **Jak přežít pubertu** a 30. 11. pak **vánoční jarmark** s výrobky našich žáků. 5. prosince navštívili mateřskou školku, školu i různé instituce na obci **Mikuláš, anděl a čerti** v podání šikovných žáků 9. třídy. 12. a 13. prosince proběhly besídky mateřské školky a základní školy.

Spolupracujeme i s jinými školami, účastníme se např. fyzikálně, přírodovědně a chemicky zaměřených **projektových dnů gymnázia** v Jilemnici (6. 12.). V prosinci též končíme jednu řadu šablon **projektů EU**, proto plánujeme a zajišťujeme již nyní pokračování v další vlně, která by měla plynule navázat na ty předchozí hned od ledna 2019. Celkový objem takto získaných prostředků by měl dosáhnout skoro

2 mil. Kč. Jejich použití je bohužel ale přísně vázáno na konkrétní činnosti – např. na plat asistentů či pořízení určitého druhu ICT zařízení.

A co nás čeká v úplném závěru prosince? Ještě se vypravíme do **kina v Kruhu**, kde zhlédneme film Cesta za králem trollů, a pak již jednotlivé akce v rámci třídnických hodin těsně před odchodem na vánoční svátky.

Rádi bychom také touto cestou poděkovali našim sponzorům a příznivcům, především panu **Jakubovi Illnerovi**, který mj. aktivně pomáhá vyhledávat další sponzory, obci **Kruhu**, firmám **LEDRET s.r.o.**, **Optima silva s.r.o.**, **Scolarest a Lesy Dolejš**, dále pánům **Aleši Zikešovi** a **Jaroslavu Exnerovi**, kteří nám vydatně pomáhají při různých akcích, a pánům **Marku Královi** a **Jaroslavu Nýdrlemu**.

A nyní již krátké zamyšlení z olympiády českého jazyka na téma „Co všechno umí světlo“:

Beze světla bych si nedokázala představit život. Děsí mě vize každodenní tmy, kdy bychom si nemohli ani rozsvítit lampu nebo zapálit svíčku. Možná, že kdyby neexistovalo nikdy světlo, asi by mi tma tolik nevadila. Jsme většinou zvyklí, že spíme za tmy, ale kdyby byla tma stále, dokázali bychom usnout? I světlo nám určuje, kdy je čas jít spát. Beze světla by skoro nic nerostlo a my bychom stěžili něco viděli. I když časem by se nám třeba oči mohly vyvinout a přizpůsobit jenom tmě.

Světlo nám podle mého názoru spíše pomáhá. Částečně se nám stará o rostliny a umožňuje našim očím lépe vnímat. Za světla mám lepší a veselější náladu než za tmy. Třeba to tak není u každého, ale u mě ano. Ale na druhou stranu nám světlo určuje, kdy jít spát, kdy jít domů, kdy nedělat skoro nic. Myslím, že i ve tmě by se dalo být déle venku nebo být déle vzhůru. Ale většina lidí tvrdí, že noci jsou jen na spaní a den na činnosti. Když si večer řekneme, že druhý den něco uděláme, tak to nejspíše ráno neuděláme. Proto by bylo lepší, když to jde, tak to udělat hned, ne až ráno. Alespoň u mě ano. Možná je to tím, že na světle vše vnímáme jinak, než když je tma. Nebo tím, že po dlouhém odpočinku se na danou věc díváme jinak.

Jsem ráda, že se střídá noc a den, světlo s tmou... Ale světlo nám dává více možností.

S přáním světla v duši, v srdcích a radostným prožitím vánočních svátků
žáci a zaměstnanci ZŠ a MŠ Roztoky u Jilemnice

Inkluze po roztočku

Milí čtenáři,

Jmenuji se Jeníček, jsou mi skoro čtyři roky a jsem inkludovaný v naší mateřské školce. Víte, co to znamená? Že ne? Já taky ne. Jsem totiž malý – ale to jsou všichni mí kamarádi – a k tomu jsem ještě JINÝ než oni. Chovám se trochu JINAK, mám je rád – trochu JINAK – a oni mě taky trochu JINAK, přesto jsme spolu v jedné stejné školce. A to je právě ta inkluze.

Narodil jsem se mamince a tatínkovi jako každé „normální“ miminko, ale když mi byly tři měsíce, začalo být našim divný, že zakláním hlavu trochu JINAK, než ostatní tříměsíční děťátka. A už to tu bylo. Pediatři, neurologové, rehabky, pravidelná cvičení (vojtovka), ... V roce a půl jsem říkal aspoň některá slova, ty jsem ale přestal používat ve dvou a půl letech. Asi proto, že jsem začal chodit a musel jsem se víc

soustředit na chůzi než na řeč. Dnes chodím sice krkolomně, ale vylezu do každé výšky (to mám po tátovi), což všichni sice obdivují, ale mají hrůzu v očích, že spadnu.

Od září chodím do školky pravidelně. Pravidelně je asi přehnané. Někdy jsem totiž nemocný (rýma, kašel), ale často mám své JINÉ aktivity – logo, reha, neuro, psycho, ergoterapo, foniatro, genetiko atd. A to všechno proto, aby se přišlo na to, proč jsem JINEJ, a makalo se na tom, abych byl co nejmíň JINEJ.

Já jsem ale šťastnej. Mám rád všechny kolem sebe a to umím dát najevo, i když nemluvím. Mám rád svoji rodinu, všechny velké a malé ve školce a všechny další, kteří mají rádi mě. To poznám a snažím se vám to dát vědět. Vy, kteří mě milujete, tomu dobře rozumíte.

Děkuji vám všem za lásku, trpělivost a tu správnou INKLUZIVNÍ cestu.

Váš Jeníček